

عنوان مقاله:

اثربخشی درمانگری رفتاری و شناختی- رفتاری بر کاهش نشانه های بالینی اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی کودکان

محل انتشار:

فصلنامه کودکان استثنایی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

میرمحمد میرنوب - University of Tabriz

محمود منصور - University of Tehran

غلامعلی افروز - University of Tehran

باقر غباری بناب - University of Tehran

احمد به پژوه - University of Tehran

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر، با هدف بررسی اثربخشی درمانگری رفتاری و شناختی- رفتاری بر کاهش نشانه های بالینی اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی کودکان در طول زمان و در خلال موقعیتهای اصلی تظاهر نشانه ها انجام گرفت. روش: در فرایند روش شناختی، تعداد هشت آزمودنی از دو موقعیت آموزش ویژه انتخاب شدند. با استفاده از طرح تک آزمودنی با آزمودنیهای مختلف، نخست داده های حاصل از مشاهده رفتاری مکرر هر آزمودنی در مرحله خط پایه گردآوری شد. سپس در مرحله درمانگری تعداد چهار آزمودنی تحت درمانگری رفتاری و چهار آزمودنی دیگر در معرض درمانگری شناختی- رفتاری قرار گرفتند. رفتار آزمودنیها بعد از مداخله درمانگری در جلسات مرحله پیگیری نیز مورد مشاهده دقیق قرار گرفت. یافته ها: نتایج حاصل از تحلیل نقاط داده ها در مراحل آزمایشی، کاهش نشانه های رفتار تکلیف گریز اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی را در سه آزمودنی درمانگری رفتاری و چهار آزمودنی درمانگری شناختی- رفتاری در مرحله مداخله درمانگری نسبت به خط پایه نشان داد، اما تداوم اثربخشی در طول زمان مرحله پیگیری ملاحظه نشد. نتیجه گیری: یافته های این مطالعه، الزامهایی را برای بررسی اثربخشی دراز مدت درمانگریهای رفتاری و شناختی - رفتاری بر کاهش نشانه های بالینی اصلی اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی و تعمیم آنها از موقعیت مدرسه محور به موقعیت خانه دارد.

کلمات کلیدی:

اختلال ADHD, behavior therapy, cognitive-behavior therapy, اختلال نارسایی توجه / فزون کنشی, درمانگری رفتاری, درمانگری شناختی- رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725620>

